

Els Marrecs de Salt fan un pregó d'alçada i defensen la cultura popular

Van fer un pilar que va creuar la plaça del Vi fins a situar-se davant del balcó de l'Ajuntament, i des d'allà hi van fer pujar l'enxaneta

Pregó dels Marrecs de Salt

Els Marrecs de Salt fan un pregó d'alçada i defensen la cultura popular

Els Marrecs de Salt, que enguany celebren el seu 20è aniversari, van oferir ahir el pregó de Fires des de la plaça del Vi de Girona, la mateixa que els va veure néixer. I ho van fer amb un pregó d'alçada -amb un pilar que va creuar la plaça del Vi i va fer pujar l'enxaneta al balcó de l'Ajuntament- que va reivindicar la cultura popular i també el treball conjunt de Girona amb els municipis veïns. Després del pregó i el concert d'Always Drinking Marxing Band, els Marrecs van fer un assaig col·lectiu a la plaça del Vi. La colla va comptar en tot moment amb la complicitat del públic, a qui va repartir mocadors especials per a l'ocasió.

Al bell mig de la plaça del Vi, els Marrecs van començar aixecant un pilar que, enmig de l'expectació, va arribar fins al balcó de

l'ajuntament, on hi havia l'alcaldeessa, Marta Madrenas (abillada amb la camisa que li havien regalat els Marrecs), el cap de colla dels Marrecs, Aram Martí, el president, Sebastià Morató, regidors i bona part dels membres de la colla. Tots plegats van ajudar l'enxaneta a pujar al balcó enmig de grans aplaudiments.

Com a bon equip, el pregó va ser conjunt, sense protagonismes. Fins a set membres dels Marrecs van sortir a llegir-lo, tot repassant la història del grup casteller des dels seus inicis. Segons van recordar, l'any 1995, quan es va celebrar la primera diada castellera de Sant Narcís a la plaça del Vi amb dues colles de fora, «entre el públic hi havia un grup d'amics que va tenir un somni que semblava una bogeria: crear una colla castellera en un lloc on els castells no eren tradició».

I se'n van sortir. La colla de seguida es va arrelar a Salt i van començar en els assajos: «Vam aprendre a fer els primers castells enfilant-nos els uns a sobre els altres com podíem. Ningú en sabia gaire i ja estàvem somiant a fer castells de set pisos», van recordar. Des de llavors, han caigut i s'han aixecat, fins que s'han acabat convertint en un ingredient imprescindible de les Fires de Girona, no només amb la diada castellera sinó també amb la pujada del pilar de 4 a la Catedral.

Els Marrecs van voler reivindicar especialment totes les persones que fan una feina «invisible» però «indispensable», tant a la colla castellera com al conjunt de la ciutat. «Sou els imprescindibles», van assegurar. I és que, segons van deixar clar, els castells els formen «tot tipus de persones, de totes les edats, origen, religió, llengua o color de la pell». Una «gran família» amb mainada, joves i no tan joves, avis i tietes, i on tothom té un lloc: «des de la pinya fins al tronc, des dels grallers a l'equip sanitari, dels responsables dels àpats fins als qui fan fotos i vídeos. «Tothom és important. Quan estàs fent castells no hi ha diferències i tothom sua (alguns més que altres) per aconseguir un objectiu comú», van afirmar.

El pregó també va servir als Marrecs per reivindicar la cultura popular, «aquella cultura de gent anònima, que es fa al carrer i que es fa sense cap recompensa més enllà de la satisfacció personal». Segons van indicar, es tracta de cultura «amb lletres majúscules» i per això van agrair la tasca que realitzen tots els col·lectius, associacions, colles, agrupacions, caus, entitats i federacions: «Vosaltres esteu fent pinya per la cultura», van indicar. I com a exemples, en van trobar moltíssims dins de les Fires mateix: geganters, diables, sardanes, la baixada d'andròmines per l'Onyar, les fires populars i alternatives, els sopars populars, la pujada a Sant Miquel... «Les fires es viuen al carrer; la cultura es viu al carrer», van deixar clar. Per això, també van convidar el conjunt de la ciutadania a afegir-s'hi: «Si encara no ho feu, mireu el vostre entorn i impliqueu-vos. Associeu-vos, balleu, canteneu, actueu, cremu, representeu... no us quedeu a casa, enriqueu Girona!», van demanar.

Per als Marrecs, un altre repte de Girona és treballar de forma coordinada amb els municipis del seu entorn -Salt, Sarrià, Vilablareix, Bescanó- per fer realitat el que ara potser només són somnis. Entre aquests objectius van enumerar l'eliminació de les desigualtats en funció de l'origen, sexe o classe social; més implicació amb els barris; la celebració de més festes i ser una «ciutat model per al nou país que estem construint junts». I, en aquest sentit, van apuntar que els castellers «ja hem començat a trencar fronteres».

El pregó va anar precedit, com sempre, de la cercavila i els balls a plaça dels gegants, capgrossos i l'àliga, enmig de centenars de persones -sobretot els més petits- que no s'ho van voler perdre. Un cop el pregó va haver finalitzat, va haver-hi el retrò de focs artificials i concert d'Always Drinking Marxing Band. La festa, però, encara no s'havia acabat. Després del concert, els Marrecs van oferir un assaig obert al mig de la plaça del Vi on van participar unes 200 persones. I és que, per a ells, el principal repte d'aquestes Fires arriba demà, quan s'han proposat fer el primer 3d9 de la seva història durant la diada castellera a la plaça del Vi. I per fer-ho, diuen,

necessiten el màxim de suport possible.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/29/marrecs-salt-prego-dalcada-defensen/811810.html?utm_source=rss